
Beslut i fråga om oredlighet i forskning

Beslut

Nämnden för prövning av oredlighet i forskning (nedan nämnden) beslutar att [REDACTED] inte gjort sig skyldig till oredlighet i forskning.

Bakgrund

Den 26 oktober 2020 överlämnade Umeå universitet ett ärende om oredlighet i forskning till nämnden. Överlämnandet har skett i enlighet med 6 § i lagen (2019:504) om ansvar för god forskningssed och prövning av oredlighet i forskning.

Ärendet initierades vid universitetet den 19 oktober 2020 och avser doktoranden [REDACTED]. Anmälaren var [REDACTED], tidigare handledare till doktoranden. Anmälan rör plagiering i den tekniska rapporten: [REDACTED] *Formalization of Dialogues with Cooperating Distributed Grammar Systems. No 9/2020. ISSN 0348-0542*. Den tekniska rapporten är publicerad i en rapportserie utan peer-review-process utgiven av Institutionen för datavetenskap vid Umeå universitet. Misstanken avser plagiat av två publicerade artiklar som inte citeras i rapporten ([REDACTED] 2018. *Natural Language Communication with Social Robots for Assisted Living. Presented at the Robots for Assisted Living - IROS'2018 Workshop, 2018 IEEE/RSJ International Conference on Intelligent Robots and Systems (IROS 2018), October, 1-5, 2018 Madrid, Spain.* respektive [REDACTED] (2001) *Dialogues as co-operating grammars. Journal of Automata, Languages and Combinatorics, vol. 6, no. 4, pp. 395-410.*). Det anges även att den anmälda får det att framstå som att det intellektuella bidraget och arbetet i rapporten är nytt och helt och hållet hennes. Efter överlämnandet till nämnden har anmälaren inkommit med ytterligare material som enligt henne styrker att det arbete som publicerats i den tekniska rapporten var ett sedan några år tillbaka gemensamt pågående arbete som planerades att publiceras tillsammans med övriga medförfattare.

[REDACTED] bestrider anklagelserna om oredlighet i forskning. Hon anför att hon började arbeta med rapporten redan 2017 och att den i januari 2018 skickades in som en del av en doktorandkurs via konferenssystemet EasyChair. Detta skedde alltså innan artikeln [REDACTED] 2018 publicerades. Enligt henne redigerades rapporten sedan bara marginellt innan den publicerades 2020. Hon uttrycker även att idén, metoden och tillvägagångssättet är annorlunda än i artikeln [REDACTED] 2018. När det gäller artikeln Aydin och medförfattare 2001, hävdar den anmälda att hon inte läst den och därför inte kan ha plagierat den.

Nämnden har inhämtat ett externt sakkunnigutlåtande i ärendet. Den sakkunnige¹ fick i uppdrag att utreda om den tekniska rapporten kan anses innehålla plagiat.

Nämnden har även fått bekräftat av Umeå universitet att uppgifterna om [REDACTED] deltagande och skrivande av rapporten till doktorandkursen stämmer.

Den sakkunnige ger i sitt utlåtande en bakgrund till hur dialogsystem fungerar och en beskrivning av de tre artiklarna i fråga. Hans slutsats är att det var fel av den anmälda att i rapporten inte referera till [REDACTED] 2018 samt Aydin och medförfattare 2001. Han skriver att den anmälda vid publiceringen år 2020 borde ha inkluderat en mening i inledningen för att visa att hon var medveten om dessa artiklar samt för att ge [REDACTED] erkännande. Han nämner även att titeln på rapporten borde valts till något mindre generellt för att bättre återspegla innehållet. Han anser dock inte att den anmälda har plagierat [REDACTED] resultat utan att det rör sig om återanvändande av generella idéer om dialogkodning och analys av dialoger. Han anser att [REDACTED] inte rimligen kan påstå sig ha ensamrätt till dessa idéer.

Den anmälda uttrycker i sitt yttrande angående sakkunnigutlåtandet att hon håller med den sakkunnige.

Motivering av beslut

Rättslig reglering

Nämnden ska pröva frågor om oredlighet i forskning enligt lagen (2019:504) om ansvar för god forskningssed och prövning av oredlighet i forskning (nedan lagen). Definitionen av oredlighet i forskning är enligt 2 § ”en allvarlig avvikelse från god forskningssed i form av fabricering, förfalskning eller plagiering som begås med uppsåt eller av grov oaktsamhet vid planering, genomförande eller rapportering av forskning”.

Fabricering, förfalskning eller plagiering

De former av oredlighet som nämnden ska pröva är fabricering, förfalskning och plagiering. Begreppen är inte definierade i lagen, men i förarbetena refereras till att de finns beskrivna i forskningsetiska kodexar och riktlinjer som till exempel Den europeiska kodexen för forskningens integritet^{2 3}. De redogörs också för i Vetenskapsrådets publikation God forskningssed⁴. Fabricering beskrivs, enligt förarbetena, ofta som att man hittar på resultat och dokumenterar dem som om de vore riktiga. Med förfalskning avses manipulering av forskningsmaterial, utrustning eller processer eller att uppgifter eller resultat ändras, utelämnas eller undanhålls utan att det

¹ Johan Boye, Docent vid Skolan för elektroteknik och datavetenskap, Kungliga Tekniska högskolan.

² Den europeiska kodexen för forskningens integritet. Reviderad utgåva. Berlin: All European Academies (ALLEA); 2018, kap. 3.1.

³ Prop. 2018/19:58, s. 45, 100.

⁴ God forskningssed. Stockholm: Vetenskapsrådet; 2017, kap. 8.

är motiverat. Slutligen är beskrivningen av plagiering att en forskare använder andras texter, idéer eller arbeten utan att ge tillbörligt erkännande till ursprungskällan.⁵

Andra typer avvikelser från god forskningssed än de ovan nämnda hanteras i stället av forskningshuvudmännen själva enligt 1 kap. 17 § högskoleförordningen (1993:100).

Nämnden bedömer baserat på underlaget i ärendet samt sakkunnigutlåtandet att, även om referenshanteringen i den tekniska rapporten varit bristfällig, så är det inte visat att någon plagiering ägt rum.

Sammanfattningsvis finner nämnden att [REDACTED] inte gjort sig skyldig till oredlighet i forskning.

Nämnden har fattat beslut i detta ärende efter föredragning av handläggaren Miriam Matsson.

Thomas Bull
Ordförande

Miriam Matsson
Handläggare

⁵ Prop. 2018/19:58, s. 45, 100.